

گزارش راهپیمایی در حمایت از "حق سقط جنین"

بروکسل - ۲۴ مارس ۲۰۱۳

در هوای سرد و برفی بروکسل، طبق قرار قبلی و از ساعت ۱۴ در برابر ایستگاه قطار مرکزی شهر جمع شدیم و به همراه احزاب، نیروهای چپ و مترقی، فمینیست‌ها و ... خودمان را برای راهپیمایی آماده کردیم.

این در حالی بود که در طرف دیگر ایستگاه قطار نیروهای موسوم به پرولایف (طرفداران زندگی) نیز در حال آماده کردن خودشان بودند و با بلند کردن تعداد زیادی بادکنک سفید و بنفش با شعار «من عاشق زندگی هستم» (I love Life) با عکس نوزاد (و نه جنین) در حال آماده کردن خودشان برای این مارش ارتجاعی سالانه‌شان بودند. این در حالی است که سازمان برگزارکننده این تظاهرات به نام «جوانان برای زندگی» («Jeunes pour la Vie») مدعی بودند که به خاطر شکاف در صف آن‌ها، گروه موسوم به «طرفداران خانواده» امروز در تظاهرات دیگری در پاریس شرکت داشته‌اند و به همین علت تعداد آن‌ها کمتر بوده است. البته لازم به ذکر است که گروه «طرفداران خانواده» مانند این گروه پرولایف طرفدار کلیسای کاتولیک نیستند و این انشعاب باعث شده بود که طرفداران کلیسا امسال حتی دست به دامان گروه‌های مذهبی اسلامی در شهر لون (شهر دانشجویی دانشگاه آزاد کاتولیک) شوند تا اعتلاف گسترده‌تری را با همدستی تمام مرتجعین بر علیه حقوق زنان شکل بدهند.

به هر حال این نیروهای ارتجاعی هم تظاهرات سالانه خود را از همین نقطه آزاد می‌کردند و نزدیکی محل شروع تظاهرات باعث ناخوشنودی و نگرانی پلیس بود، چون سال گذشته که تظاهرات بزرگی در بروکسل در دفاع از حق سقط جنین در مقابل پرولایف‌ها برگزار شد، درگیری سختی بین دو جریان پیش آمده بود.

اما در صف «طرفداران حق انتخاب» هم حدود ۳۰۰ نفر در حال آماده کردن خودشان برای تجمع و راهپیمایی بعد از آن بودند. در این هوای سرد زمستانی و در این انجماد فکری ما از این‌که دوستان و رفقای بلژیکی و چهره‌های فعال جنبش زنان را می‌دیدیم و بازهم در کنار یکدیگر پرچم مبارزه برای رهایی زنان را حمل کرده و شعارهای دفاع از حقوق زنان را فریاد می‌زدیم، خوشحال و پرانرژی بودیم.

تجمع امسال با وجود این‌که گسترده نبود اما بسیار متنوع بود، از احزاب چپ و سوسیالیست و تروتسکیست و سندیکالیست‌های سوسیالیست گرفته تا جوانان آنتی فاش، گروه‌های فمینیست تا برخی فعالین احزاب کارگری و ارگان‌های دانشجویی ... تا کمیته ما در آن حاضر بودند. خوشبختانه تعداد زیاد جوانان، خصوصاً دختران جوان و نوجوان امیدبخش حرکتی جوان در جنبش زنان بود.

اما تعداد کم ما به نسبت راهپیمایی چند هزار نفری سال گذشته چند دلیل مهم داشت:

مهم‌ترین دلیل تحرکات بورژوازی با نفوذ در صفوف نیروهای شرکت‌کننده‌ی سال قبل بود. تظاهرات سال گذشته در بروکسل در همبستگی با رویدادهای مشابه در کشورهای مثل فرانسه، آمریکا و ... برگزار شده بود و به نوعی قرار بود کارزاری جهانی را نمایندگی کند. امسال اما با وجود این‌که اوج‌گیری مبارزات زنان در کشورهای مثل مصر و هند و همچنین کارزارهای مختلف در جنبش زنان بر علیه ستم و خشونت علیه زنان نشان از پتانسیل جدید و بالای مبارزات زنان داشت، اما سازمان‌های زنان و احزاب و نیروهای دولتی که بخش زنان آن‌ها سال گذشته پایه‌های بزرگ شکل‌گیری این حرکت بودند، آگاهانه نیروهایشان را از شرکت در چنین مبارزات رادیکالی بیرون کشیدند و تعدادی از آن‌ها تا روز آخر اعلام کردند که شاید در این اعتلاف شرکت کنند و یا به جای شرکت در تظاهرات فقط در فضای مجازی آن را حمایت خواهند کردند.

دلیل دیگر انشعاب در صفوف "پرولایف‌ها" بود که باعث شد چندین بار تاریخ برنامه‌شان را تغییر دهند. این تغییر زمان برای جناح مخالف یعنی پروچویس‌ها هم ناهماهنگی‌هایی در سازماندهی نیروهایشان ایجاد کرد.

اما در درون صفوف اعتلاف ما یعنی طرفداران حق سقط جنین نیز تقابل نظری و سیاسی حادی وجود داشت که البته به هرچه رادیکال‌تر شدن آن کمک می‌کرد. مشخصاً جدل عمیقی بر سر دو موضوع وجود داشت: یکی استفاده از

شعارهایی با محتوای بحران اقتصادی و دیگری استفاده از پوستری که زنی با حجاب (عکس دختری از خیزش ۸۸ در ایران) بود.

در مورد بحران اقتصادی استدلال این بود که اولاً با هرچه گسترده‌تر شدن بحران اقتصادی زنان به عنوان فرودست‌ترین لایه‌های جامعه بیشترین قربانیان این شرایط هستند و دوماً نیروهای واپس‌گرای پرولابف به شکل فرصت‌طلبانه‌ای با استفاده از شعارهای دفاع از شرایط اقتصادی زنان، در اصل دولت را دعوت می‌کنند که با حمایت اقتصادی از زنان به آن‌ها کمک کند تا به‌عنوان یک ماشین جوجه‌کشی وظایف خود را به خوبی انجام دهند و از این رو ما باید این فریب بزرگ سیستم سرمایه‌داری را افشا کنیم.

در مورد حجاب نیز پس از تهیه پوستر که عکس دختر جوانی با حجاب بر آن بود، ما به عنوان زنان ایرانی اعلام کردیم که هم سیاسی و هم تئوریک به این پوستر نقد داریم و نمی‌توانیم آن را به عنوان پوستر دعوت به مبارزه برای حق انتخاب زنان بپذیریم. زمانی که ادعا می‌کنیم «بدن من حق من است» به این معناست که هیچ قدرت و مذهب و فردی حق تصمیم‌گیری در مورد آن ندارد. ما زنان ایرانی اولاً بر علیه حجاب اجباری به عنوان یکی از اهرم‌های به بند کشیدن زنان در مقابل جمهوری اسلامی مبارزه می‌کنیم و در عین حال حجاب چه اجباری و چه اختیاری نماد و سمبل بردگی و فرودستی زن و کنترل مذهب بر بدن زن است و ما اگرچه با حضور زنان مسلمان حتی با حجاب در تظاهرات دفاع از حق سقط جنین مخالفت نداریم اما برای ما تصویر یک زن باحجاب (که در ایران اجباراً حجاب در سر دارد) نماد یک جنبش برای رهایی زنان و حق انتخاب و کنترل بر بدن نیست.

با وجود این همه جدل اما همه‌ی ما پارانرژی و مصمم بودیم که اعتلاف ما باید برای دفاع از حق سقط جنین به خیابان بیاید. زنان هیچ حقی را به سادگی نمی‌توانند به دست بیاورند و امروز حفاظت از این حقوق که پیش‌تر با مبارزه‌ی جسورانه‌ی زنان به دست آمده نیز کار ساده‌ای نیست و باید برای حفظ آن مبارزه کرد.

ما فعالین "[سازمان زنان ۸ مارس \(ایرانی و افغانستانی\) واحد بلژیک و کمیته جوانان بلژیک](#)" به عنوان تنها گروه‌های متشکل غیراروپایی در این برنامه شرکت داشتیم و تلاش‌مان این بود که با شعارها، طرح‌ها و فرصت کوتاه سخنرانی‌مان و ... پیام خودمان را به این مبارزه بدهیم. ما سعی کردیم با یک نگاه جهانی به مقوله‌ی حق سقط جنین مبارزه‌ی جهانی زنان برای رهایی را تقویت کنیم و با شعار مرکزی «بدن من حق من است! نه هیچ دولت! نه هیچ مذهب! و نه هیچ کسی!» بگوییم که چرا مبارزه زنان برای حق سقط جنین در همه‌ی دنیا به موضوع کنترل زن بر بدن خودش گره خورده و از جمله مبارزه با حجاب. ما همچنین در سخنرانی کوتاه‌مان به زبان انگلیسی (متن کامل به زبان فارسی و انگلیسی ضمیمه این گزارش خواهد شد) روشن بیان کردیم که چرا ما به اصطلاح طرفداران زندگی را به هیچ عنوان طرفدار زندگی نمی‌دانیم و در اصل آن‌ها دشمنان اصلی زنان و رهایی انسان هستند؛ و چرا ما انقلاب را تنها راه طرفداری از زندگی می‌دانیم.

استقبال بسیاری از شرکت‌کنندگان از سخنرانی، طرح‌ها و شعارهای ما و بحث‌هایی که بین‌مان شد نشان از این داشت که حرکت گروه کوچک ما بی‌تأثیر نبوده است. دخترانی که مشتاقانه وارد بحث با ما می‌شدند. از شعارها و ... ما عکس گرفته و بخش‌های صمیمانه‌ای می‌کردند و از ما می‌خواستند تا متن سخنرانی‌مان را برایشان ارسال کنیم. همه این‌ها فرصت خوبی بود که برخی از آن‌ها را به جلسات‌مان دعوت کنیم تا بحث عمیق‌تری داشته باشیم.

راهپیمایی امروز با شعارهای خوب و زنده‌ای همراه بود که برخی از آنها به قرار زیر هستند:

- بدن من، حق من!
- زنده باد همبستگی با زنان جهان!
- مهدکودک رایگان حق مسلم زنان!
- مردان به خیابان بیایید و از حق سقط جنین دفاع کنید!
- زنان؛ متحد شوید!
- بچه، هر زمان که خواستم! اگر خواستم! با هر کسی که خواستم!

شعارهای ما:

- بدن من حق من است! نه هیچ دولت! نه هیچ مذهب! و نه هیچ کسی!
- در خاورمیانه اولین گام رهایی زنان جدایی دین از دولت است!

- این تفنگ‌ها نیستند که انسان‌ها را می‌کشند، این پرولایف‌ها هستند که با تفنگ‌های‌شان انسان‌ها را می‌کشند!
- رهایی زن، رهایی جامعه!
- جدایی دین از دولت، اولین گام در رهایی زنان خاورمیانه است!
- آیا زن با حجاب ابژه‌ی جنسی نیست؟
- آیا زن در پرنوگرافی ابژه‌ی جنسی نیست؟
- Abortion on Demand and Without Apology!
- “Women Are Not Incubators! Fetuses Are Not Babies! Abortion Is Not Murder!”
- Stop [Patriarchy](#)!
- End Pornography & Patriarchy: the Enslavement and Degradation of Women!

هم‌صدا شدن در شعارهای فرانسوی و هلندی در کنار هم، با صدای زنان شورشگری که خود را صدای زنان هند و ایران، پاکستان و فلسطین تا آمریکای جنوبی و ... می‌دانستند فضای حماسی و شورانگیزی را بوجود آورده بود. همین‌طور سخنرانی‌های کوتاهی که زنان در پایان راهپیمایی ایراد کردند و هرکدام به نوعی مواضع و خواست زنان در دفاع از حقوق‌شان را بیان می‌کرد که قطعاً پاسخ مناسبی به دیدگاه‌های واپس‌گرای "پرولایف‌ها" بود.

زنده باد همبستگی انترناسیونالیستی برای رهایی زنان

سازمان زنان ۸ مارس (ایران – افغانستان)

www.8mars.com

zan_dem_iran@hotmail.com

facebook.com/8MarsOrg

کمیته‌ی جوانان بلژیک

<http://committeebe.blogspot.com>

committeebe@gmail.com

facebook.com/committeebe

کمیته جوانان بلژیک

Youth Committee of Belgium

<http://committeebe.blogspot.com>

committeebe@gmail.com